

flesvigiske Grændse op imod Nord, imod at der da blev foretaget væsentlige Forandringer i Contracten, og at Regjeringen da tillige lod ham fremsætte sin Begjæring om, hvad han vilde have for Anlægget af en af 2 Baner, som jeg tidligere har omtalt, enten den saakaldte Rjebstædbane eller den saakaldte Gudenaas Bane. Regjeringen vilde da efter min For- mening, naar en saadan Begjæring var frem- kommen, have Veiledning nok til at gjøre sit Forslag til Rigsdagen, og Rigsdagen Veiled- ning nok til at tage sin Beslutning. Jeg kan forøvrigt ikke slutte Omtaalen af dette Punkt uden i høi Grad at beklage, at den daværende Regjering indlod sig paa at afflutte den Con- trakt, som nu er affluttet, uagtet den havde en bestemt Tilkjendegivelse af, at dette stred imod, hvad Fleertallet i Folkethinget ansaae for det Hensigtsmæssige. Det blev jo paa flere Maader tydelig tilkjendegivet, at det nuværende Folke- things Fleertal var absolut imod en Afslutning af en saadan Contract i Henhold til Loven af 1857.

Hertil skal jeg indskrænke mig og opsætte, hvad jeg ellers kunde have at hyltre, indtil jeg har seet, paa hvilken Maade det nuværende Ministerium stiller sig til Finantsloven, og ind- til jeg har seet, hvilke Forandringer Ministeriet, saaledes som af den ærede Indenrigsmini- ster omtalt, vil foreslaae til Sagens 2den Be- handling.

Oppermann: Idet jeg denne Gang tager Ordet ved Finantslovens første Behand- ling, er det ikke blot i Erkjendelsen af, at det, vi hidtil heri Thinget have været vantte til at kalde dens første Behandling, egentlig er meget langt fra at være en Behandling af de Prin- ciper, hvorpaa Finantsloven hviler, men det er ogsaa i Erkjendelsen af, at jeg ikke magter at føre Sagen ind paa den Bane, som jeg anseer for den eneste rigtige. — Jeg har nærmest be- gjært Ordet for at henvende Opmærksomheden paa nogle reent formelle Punkter ved Fi- nantsloven, der, hvor smaa og libet indgribende de end kunde synes at være, dog have deres store Betydning med Hensyn til den Control, Rigsdagen ifølge Grundloven skal udøve med Finantsforvaltningen, samt med Hensyn til de

Dusker om denne Control, der i Løbet af de sidste Aar ere fremkomne, specielt her i Thinget, Udkastet til Finantsloven, saaledes som det denne Gang er forelagt og som det hidtil har været Skik at forelægge det, angaaer, hvilke Ind- tægter Regjeringen forventer, at der i det kom- mende Aar vil indkomme, og hvilke Udgifter den forudsæer, at der i samme ville udkræves; men disse Anthydninger ere i adskillige Hen- seender ikke gennemførte i den samme Detail og med den samme Conseqvent. Paa Udgifts- siden finde vi f. Ex. i en særlig § opført Ud- gifterne til Kongerigets særlige Statsgjæld, hvorimod vi paa Indtægtsfiden finde Konge- rigets Activer opførte blandt mange andre Poster i § 5. Der føres et særligt Regn- skab over Kongerigets særlige Statsgjæld og alle Forandringer deri, men der føres ikke noget særligt Regnskab over Kongerigets Ac- tiver og Forandringerne deri. Jeg troer imid- lertid, det vilde være hensigtsmæssigt, om vi allerede i Finantsloven vilde slaae det fast, at Kongerigets Activer bør stilles aldeles paa samme Fod som Kongerigets Passiver, at Konge- rigets Capitaleiendom bør stilles paa samme Fod som Kongerigets Capitalgjæld. Jeg troer der- næst, at det vilde være ønskeligt, at vi toge Hensyn til en Omstændighed, som Enhver, der har haft med Finantslove og Finantsregnskaber at gjøre, vil vide, finder Sted hvert enkelt Aar, fordi nu engang hverken den ene eller den anden Sort Menneker ere saa gode, som de burde være. Vi maae nemlig regne paa, at ethvert Finantsaar begynder med en vis Indtægts- restance, idet ikke alle Indtægter, der skulde være indkomne i det forløbne Finantsaar, ere indkomne, og at der ligeledes begyndes med en vis, man kalde det Udgiftsrestance eller indis- ponibel Kassebeholdning, kort sagt, med et til- svarende Beløb paa Udgiftsfiden. Jeg troer, at det vilde være til Gavn, om man opførte disse Poster med bestemte Summer, selv om man ikke kunde ansætte disse Summer videre nøjagtigt. Der vilde derved være opnaaet, at der er givet Regnskabsføreren et bestemt Sted, hvorhen han kan henføre enhver Indtægt og Udgift, der ved Finantslovens Udstedelse har kunnet forudsæes. Dette vil nærmest komme til at vedrøre den sidste Paragraph, saavel paa